

derfor hjælpe sig med Stillingen, som den var, og selv søge at værne om Husets Fred uadtil. Men godt var det ikke. Jeg skal omtale i Erindringen, hvilken Karakter Bagabonderne havde antaget i sin Tid. For en halv Snes Aar siden blev der i Horsens afholdt et Møde af Landets Politimestre. Et af de væsentligste Forhandlingsemner var, hvorledes man skulde sætte en Stopper for den overhaandtagende Bagabondering. Det er Noget, der følger af sig selv, at hvor der intet Politi er eller ikke tilstrækkeligt Politi, streife Betlere, Bagabonder, for en stor Del straffede Personer, omkring i Mængde. Dette medfører altid Uorden og kan, særlig naar Bagabonderne maatte komme til Huse, hvor der kun er enlige Fruentimmer og Børn til Stede, medføre Farer for betydelige Retsbrud. Befolkningen havde den Gang vænnet sig til at bjerpe sig saa godt, som den kunde, men efter at have faaet et ordentligt Politi, er man kommen paa det Rene med, at Situationen kan og bør være en ganske anden; det er jo dette, som har foranlediget de før omtalte Begjæringer om at beholde Gendarmene, og Begjæringerne vise derfor, at Situationen paa Landet i Virkeligheden med Hensyn til Retsordenens Opretholdelse er en anden nu end for en 4—5 Aar siden. Naar vi derfor atter staa ved Behandlingen af Gendarmeriloven, maa Landstingets Opgave være den samme som tidligere, at arbejde hen paa at komme til en endelig Ordning, hvorved man naaer de to Ting, at man har et stabigt, daagligt, godt og tilstrækkeligt Politi, og at Politioordningen er saadan, at man for ekstraordinære Tilfælde hurtig og let paa det truede Punkt kan sammendrage den fornødne Styrke. Det er det, som har været Opgaven for Landstingets Forhandlinger vedrørende denne Lov i de foregaaende Samlinger. Det lykkedes Landstinget for 2 Aar siden at enes om en Ordning af Politiet, der var en Del forskjellig fra den Ordning, som ligger i Gendarmerikopset, men som man mente mere passende til vore Forhold, idet man her i Thinget naaede ved anden Behandling at vedtage Oprettelsen af et Statspoliti, som for en Del skulde afløse det ældre Politi, nemlig helt paa Landet og tildels i Njøbstæderne, og som skulde kunne tjene til at tilvejebringe Sikkerhed i alle mulige Tilfælde. Det Arbejde maa have været ret fyldestgjørende, idet Ministeriet mente at kunne acceptere det, saaledes at der i forrige Samling fremlagdes et Lovforslag i Folkethinget af omtrent det samme Indhold som det, der var vedtaget her i Thinget. Desværre blev Resultatet ikke heldigt i det an-

det Thing; thi ikke alene kom der ikke nogen Lov, men man negtede i det andet Thing endogsaa Lovforslagets Overgang til anden Behandling. Man vilde altsaa ikke gaa til at forhandle Forslaget. Det er denne Situation, ved hvilken vi nu staa, idet Lovforslaget atter forelægges her. Landstinget kan efter min Mening ikke opgive det Maal, som det har sat sig, at søge at føre Sagen til et endeligt Resultat, saaledes at vi faae en ny og bedre Politioordning her i Landet. Jeg kan ikke se Andet, end at det maa vi i Virkeligheden komme til; naar man nu i en Del Aar har haft et bedre Politi, kan man ikke give Slip paa dette. Jeg nærer ingen Tvivl om, at man tidligere eller senere vil komme til en Politioordning, hvorved man faar et Statspoliti, som besørger den daglige Polititjeneste, saaledes at samtidig en Del af det ældre Politi forsvinder. Det er meget muligt, at det vil blive noget dyrere end det ældre Politi, men det vil ogsaa blive bedre. Naar man iøvrigt faar den Ordning, at man ikke har to Arter Politi ved Siden af hinanden som nu, vil der opnaas en hel Del Besparelser for Kommunerne. Man vil derhos i det daglige Politi uden særlige Udgifter ogsaa have den fornødne Politistyrke under ekstraordinære Forhold. Det maa, som bemærket, være Landstingets Opgave at arbejde videre paa Sagen, men iøvrigt skal jeg ikke i dette Dieblit komme ind paa at udtale mig om, hvilke Veie man skal forsøge at gaa efter det mindre heldige Resultat for 2 Aar siden. Jeg har kun ment at burde komme med disse Bemærkninger for at fremdrage Situationen og for atter at fremhæve Nødvendigheden af at bringe denne Sag til en endelig Ordning paa en saadan Maade, at vi faae et ordentligt Politi her i Landet.

Th. Nielsen: Da det ærede Medlem fra Vendsyssel (Madsen) ikke er her tilstede paa Grund af Sygdom, skal jeg paa hans Vegne fremsætte nogle enkelte Bemærkninger, hvori jeg haaber, at der tillige, i det Mindste for en Del, skal være Tilsvær til den ærede første Daler. Naar jeg har forlangt Ordet, er det ikke for at foretage en Undersøgelse af, hvorvidt de grundlovmæssige Betingelser efter Grundlovens § 25 vare til Stede med Hensyn til Loven af 27de Oktober 1885 om Gendarmeriordningen, da den fremkom, thi jeg antager, at der er sagt saa Meget baade for og imod, at der vist ikke i den Henseende kan siges noget Nyt. Hvad jeg iøvrigt har at bemærke, vil, i det Mindste for en væsentlig Del, ikke alene ramme den foreløbige Lov, hvormed vi nu iusselsætte